

Medlemmer af Standen lider i Forvejen særlig haardt under Følgerne af Kl. 11-Lukningen, idet denne har medført, at Afholdelsen af Selskaber — hvad der er disse Forretningers hele Eksistens — nu kun finder Sted i meget begrænset Omfang, og en saa betydelig Forhøjelse af Priserne paa Vin som foreslaaet vil for denne Del af Standen og dens mange Medhjælpere betyde den sikre økonomiske Ruin, idet saa godt som al Afholdelse af Selskaber vil ophøre.

Med Hensyn til Formen for Opkrævningen af den Skat, som maatte blive vedtaget, skal vi tillade os at bemærke:

Hvis Resultatet skulde blive en Skat af den foreslaaede Størrelse, vilde vore Medlemmer for at undgaa den kontante Udredelse af de meget betydelig Beløb, som Betalingen af saadan Skat vilde udkræve — i hvilken Forbindelse det maa fremhæves, at den tidligere almindelige Handelskredit mellem Vinhandlere og Restauratører ganske er ophørt —, være henviste til i meget udstrakt Grad at ty til Toldlukke-Systemet, men Gennemførelsen af dette System har netop med Hensyn til Vin overordentlig store praktiske Vanskeligheder. Thi den Udvej, at Restaurationerne maa kunne indskrænke sig til i det væsentligste kun at beholde fremme til frit Salg ganske enkelte Mærker af de billigere og mest gangbare Varer, medens saa godt som alle de kostbare og ædle Vine kunde henlægges under Toldlukke, er ikke farbar. Saadanne Vine taaler nemlig hverken Transport eller Rysten, ligesom de overhovedet kun taaler Opbevaring en vis bestemt Tid, og endelig stiller en Opbevaring paa saadan Maade, at Vinens Egenskaber ikke forflygtiges, ganske overordentlig store Fordringer med Hensyn til ensartet Temperatur o. lign. Følgen af en ved Skattepaalæget fremtvungen Flytning af disse Vinlagre vil i mange, maaske endda i de allerfleste, Tilfælde betyde, at de paagældende Beholdninger efter kortere eller længere Tids Forløb ganske ødelægges, saaledes at de betydelige Værdier, hvorom Talen her er, vil udsættes for at gaa til Spilde til stort økonomisk Tab for Ejeren og uden i mindste Maade at komme Statskassen til gode.

Det vil heraf fremgaa, at Toldlukke-Systemet for Vinenes Vedkommende er praktisk uigennemførligt. Restauratørerne tvinges derfor i Virkeligheden til i deres Forretninger at opbevare et meget stort Lager af Vin, og paa det Tidspunkt, da Skatten opkræves, vil dette Lager stadig henligge usolgt. Kapital, som hertil fordres, er Medlemmerne af vor Stand efter de Forhold, hvorunder denne i det sidste Aars Tid har arbejdet, ikke i Besiddelse af.

Centralforeningen haaber, at det maa erkendes af det høje Udvalgs Medlemmer, at den foreslaaede Vin-Skat er af saa skæbnesvanger Betydning for Standens Medlemmer — og derigennem for det meget store Antal Medhjælpere, som har deres Livsophold gennem Arbejde indenfor Faget —, at det maa lykkes Udvalget at finde Udvej, der samtidig med at give Staten, hvad dens er, tager saadant Hensyn til den store Klasse af næringsdrivende, som Centralforeningen repræsenterer, at disse ikke ved nye Skattepaalæg bringes til økonomisk Ruin.

København, den 10. September 1917.

Med Ærbødighed

Centralforeningen af Restauratør-, Hotelvært- og Beværterforeninger i Danmark.

Hans H. Thomsen,
Formand.

Th. Adamsen.